

Adfærd: Tinctorius er en dagaktiv frø med et meget lavt summende kald. Den er ofte fremme i terrariet. Er terrariet tæt beplantet og udstyret med gemmesteder, ser man typisk mere til sine frøer, end hvis man indretter et goldt terrarium. Farvefrøer har ikke amplexus, altså at hannen omklammer hunnen under parringen. Ser man frøer i noget, der minder om amplexus, er det typisk to frøer af det samme køn, der udkæmper revirkampe. Hos Tinctorius er det oftest hunnerne, der kæmper mod hinanden. Under parringen kalder hannen på hunnen, som følger ham rundt i terrariet, mens hun nusser og skubber ham hen til et passende æglægningssted. Der lægges typisk 4-6 æg ad gangen, som klækker efter 10-14 dage. Hannen kan selv transportere haletudserne til vandbeholderen, hvor de derefter bliver overladt til sig selv. Haletudserne kan fodres med specielt haletudsefoder, tørfoder til akvariefisk, regnormebidder m.m.

Lovgivning: Afhængig af lokalitet er Tinctorius almindelig til truet i naturen på grund af ødelæggelse af dens naturlige levesteder. Handel med arten er reguleret af Washingtonkonventionen (CITES II liste og på EF-bilag B). Man skal have enten en skriftlig opdrætserklæring eller en kopi af importpapirerne med ved overdragelse.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning. Ver. 1 2008/9 Flemming Andersen.

Pasningsvejledning for *Dendrobates tinctorius*

Foto: Max Bjørneskov.

Videnskabeligt navn: *Dendrobates tinctorius*.

Dansk navn: Intet dansk navn. I daglig tale kaldes den "Tinctorius" ofte med angivelse af variant.

Udseende: Det er en middelstor til stor art, der afhængig af variant er fra 35 til 55 mm lang. Huden er glat og grundfarven er blåsort, med hvide, beige, gule, gulgrønne, grønne, turkise eller blå mønstre. Også albinoer er kendt i hobbyen. Skiverne for enden af fingerspidserne er bredere hos hannerne end hos hunnerne. Hunnerne er som regel større og kraftigere end hannerne, men kønsbestemmelse kan være svær specielt hos ungdyr.

Udbredelse i naturen: Fransk Guyana, Brasilien og Surinam.

Biologi: Arten lever i isolerede pletter af regnskov i op til mere end 350 meters højde. Det er sandsynligvis isolationen, der har medvirket til, at der er udviklet mange unikke lokale former med forskellige farver og størrelser. Nogle så unikke at det stadig diskuteres, hvorvidt de er underarter eller selvstændige arter.

Hold i terrarium: Tinctorius holdes parvis eller i trioer af 1 han og 2 hunner i standardterrariumer på fx 40x40x40 cm til de mellemstore former og terrariumer på fx 50x50x50 til de store former. Starter man med ungdyr, er det sikreste at starte med mindst 4 dyr for at få begge køn repræsenteret. Terrariumerne indrettes som en lysning i en tropisk regnskov med fx et bundlag af pinjebark, lavasten eller xaxim og ovenpå dette et lag visne blade. Dertil grove grene at klatre på og forskellige planter såsom javamos, slyngplanter og bromelier. Terrariumet overbruses dagligt, morgen og aften bør luftfugtigheden være tæt på 100 %, ved middagstid 70-75 %. Der belyses 12-14 timer dagligt med lysstofrør eller energisparepærer. Frøerne vil sætte pris på en lille flad vandbeholder eller en lavvandet vanddel, hvor de kan bade og afsætte deres haletudser. Dagtemperaturen skal være 25-28°C, og om natten skal temperaturen falde til almindelig stuetemperatur. Terrariumet indrettes tillige med et skjul til æglægning, fx en halv kokosnøddeskal, der danner en hule over en petriskål. Terrariumet må ikke anbringes i direkte sollys, idet der så opstår risiko for overophedning med mulige dødsfald til følge.

Foder: Bananfluer, springhaler, tropiske hvide bænkebidere, nyklækkede fårekylinger, mælkeurttæger, voksmøllarver og vildt foder af passende størrelse såsom bladlus er velegnede foderdyr. Større dyr kan desuden tage krølvingede stuefluer. Danske myrer er uegnede som foder. Voksne dyr skal fodres 5-6 gange om ugen, unger dagligt. Fodret overdrysses med et egnet vitaminpulver. Det er vigtigt at give præcis så meget foder, at der er spist op, inden der skal fodres igen.

Hold med andre dyr: Bør kun holdes med den samme art og kun en variant. Kan krydse med andre arter og varianter hvilket er uønsket.

Levealder: Tinctorius bliver op til 15 år i fangenskab og højst 6 år i naturen.

Giftighed: Vildtfangne dyr udskiller i deres hudsekret små mængder af giftige stoffer. Giftigheden er ringe og Tinctorius bliver i naturen spist af såvel fugleedderkopper som fugle. Farvefrøer får deres hudgifte fra giftige insekter i naturen såsom små tropiske myrer og tusindben.

Dyr, der er opdrættet i fangenskab, er kun svagt giftige, fordi de ikke får giftige foderdyr at spise. Af hensyn til frøerne bør man dog ikke håndtere dem med hænderne. Hvis de skal indfanges eller undersøges, er det bedst at bruge en gennemsigtig bøtte. Når man har arbejdet i terrariumet, skal man naturligvis vaske hænder.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker vattede eller svampede, hvilket til tider ses på dyr, der har slået sig og efterfølgende fået infektioner i såret. Tinctorius må ikke virke mager, men skal have en tydelig rund mave. Sygdomstegn kan være hyppige hamskifter, ballonagtig krop, passivitet/hyperaktivitet, appetitløshed, mat og tør hud. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.